

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **T. V. D.**, nar., státní příslušnost Vietnam, bytem v ČR, 639 00 Brno, zast. Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2013, č. j. CPR-1958/ČJ-2013-930310-V243,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .
- II. Žalované s e n e p ř i z n á v á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 2.5.2013 doručenou téhož dne Krajskému soudu v Brně se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí ze dne 10.4.2013, č. j. CPR-1958/ČJ-2013-930310-V243, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 3.12.2012, č. j. KRPB-170446/ČJ-2012-060022-SV, a napadené rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 3.12.2012, č. j. KRPB-170446/ČJ-2012-060022-SV bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce dvou roků. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Doba k vycestování z území České republiky byla podle ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí. Pro případ, že by rozhodnutí o správním vyhoštění bylo ve lhůtě stanovené k vycestování nevykonatelné z důvodů podle ust. § 119, § 119a, § 179 nebo § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců nebo z důvodu dle ust. § 32 odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v platném znění, byla doba k vycestování z území České republiky stanovena do 30 dnů ode dne odpadnutí těchto důvodů.

Žalobce se rozhodnutím žalované cítí být dotčen na svých právech, jelikož bylo vydáno v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu. Žalobce uvádí, že jedinou odvolací námitkou byla namítaná nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – žalobce namítal, že v rámci odůvodnění nebyla řádně odůvodněna otázka, zda na jeho osobu dopadá ust. § 87y zákona o pobytu cizinců. Žalobce má za to, že způsob, jakým žalovaná rozhodla o této odvolací námitce, překročil rámec, který svědčí odvolacímu orgánu pro přezkum rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaná podle názoru žalobce na místo toho, aby posoudila tuto odvolací námitku, doplnila svým rozhodnutím absentující odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž skutečnosti uváděné v tomto doplnění měly být zahrnuty již v rámci odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobce je toho názoru, že žalovaná není nadána pravomocí v rámci odvolacího řízení doplňovat chybějící náležitosti rozhodnutí nalézacího správního orgánu. Žalobce dále namítá, že navíc v rozhodnutí žalované není výslovně uvedeno, zda odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v části napadené odvoláním nepřezkoumatelné či nikoliv. Žalobce má z uvedených důvodů za to, že žalovaná svým rozhodnutím překročila svou pravomoc danou jí ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu ve vztahu k rozsahu přezkumu odvoláním napadeného rozhodnutí.

S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud vydal rozsudek, kterým by zrušil rozhodnutí žalované i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 27.5.2013 uvedla, že protiprávní jednání žalobce bylo nalézacím správním orgánem řádně zjištěno, spisovým materiálem doloženo a dostatečně odůvodněno. Současně nebyla zjištěna taková procesní pochybení, která by způsobovala nezákonnost vedeného řízení, potažmo pak rozhodnutí, které z takového řízení vzešlo. Z uvedeného důvodu bylo také žalovaným správním orgánem rozhodnuto tak, jak je ve výroku žalovaného rozhodnutí uvedeno. K žalobním námitkám žalovaná odkázala na odůvodnění rozhodnutí nalézacího správního orgánu a zejména na odůvodnění svého rozhodnutí, neboť má za to, že v rámci vedeného správního řízení se zcela dostačujícím způsobem vypořádala se vším, co v řízení vyšlo najevo i s tím, co uvedl účastník řízení.

Vzhledem k tomu, že ve svém postupu žalovaná neshledala pochybení, navrhla soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Předmětná věc byla projednána bez nařízení jednání, neboť byly splněny zákonné podmínky ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s.

Žaloba není důvodná.

Soud konstatuje, že žalobce v žalobě nebrojil proti zjištěnému skutkovému stavu, lze mít tedy za nepochybné, že žalobce svým jednáním naplnil skutkovou podstatu ust. ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona o pobytu cizinců, tedy že v období od 18.11.2011 do 4.7.2012 pobýval na území České republiky bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn.

Námitce, že žalovaná svým rozhodnutím překročila pravomoc vyplývající z ust. § 89 odst. 2 správního řádu, jelikož namísto toho, aby se vypořádala s námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, doplnila absentující odůvodnění ve svém rozhodnutí, soud nepřisvědčil.

Ačkoli žalobce má za to, že žalovaná jako odvolací správní orgán nebyla nadána pravomocí doplňovat odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, soud je naproti tomu toho názoru, že podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán provádí přezkum souladu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s právními předpisy v plném rozsahu, tzn. je oprávněn v odvolacím řízení v rámci přezkumu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně mimo jiné toto rozhodnutí doplňovat o další důvody, případně jej změnit, a to jak co do odůvodnění, tak co do výroku. Řízení u správního orgánu prvního stupně a řízení o odvolání, jakož i rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, potom tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003 – 56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80, všechny rozhodnutí dostupné na www.nssoud.cz). Soud v této souvislosti rovněž poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2012, č. j. 9 Ca 144/2009-102, ve kterém soud vyslovil, že „pokud odvolací orgán nesouhlasí s určitými závěry správního orgánu I. stupně obsaženými v odůvodnění jeho rozhodnutí, avšak i přes tento nesouhlas se ztotožní s výrokem přezkoumávaného rozhodnutí a shledá, že tento výrok i přes zjištěná pochybení správního orgánu I. stupně v odvolacím řízení ob stojí, je na místě, aby odvolání (jako celek) zamítl, napadené rozhodnutí potvrdil a své korigující závěry uvedl toliko v odůvodnění odvolacího rozhodnutí. Pokud ovšem odvolací orgán shledá odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí správního orgánu I. stupně natolik nevyhovujícím, že jej nelze akceptovat ani zčásti, je to důvod pro zrušení takového rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal [§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu z roku 2004]. Jestliže by odvolací orgán v takové situaci potvrdil výrok přezkoumávaného rozhodnutí a současně „odstranil“ veškeré závěry správního orgánu I. stupně obsažené v odůvodnění a kompletně je nahradil svými, nepřipustně by tím účastníku řízení odňal jednu instanci, neboť účastník by se o relevantních důvodech rozhodnutí ve věci samé dozvěděl až z rozhodnutí odvolacího orgánu.“

O případ, kdy žalovaná jako správní orgán druhého stupně provedla toliko dílčí korekci odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, se jednalo i v nyní projednávané věci. Žalovaná neshledala napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani řízení vedoucí k jeho vydání v rozporu s právními předpisy, a odvolání žalobce proto v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítla a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdila.

K odvolací námitce, že se správní orgán prvního stupně nedostatečným způsobem vypořádal s otázkou, zda žalobce na území České republiky nepobýval oprávněně ve smyslu ust. § 87y zákona o pobytu cizinců, a to z titulu podané žádosti o povolení k přechodnému pobytu, žalovaná výslovně uvedla, že správní orgán prvního stupně se posouzením uvedené skutečnosti řádně zaobíral, zjistil skutečný stav věci a pro rozhodování opatřil dostatek podkladů, se kterými byli účastníci seznámeni a ke kterým jim bylo umožněno se vyjádřit. Z rozhodnutí žalované je tedy zřejmé, že správní orgán prvního stupně postupoval podle názoru žalované zcela v souladu s právními předpisy. Pokud žalovaná nad rámec tohoto konstatování navíc odůvodnění rozhodnutí doplnila o další úvahy – především o odkazy na obsah jednotlivých písemností, které byly již v době rozhodování prvostupňového orgánu součástí správního spisu (vyjádření Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 4.7.2012, rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 17.7.2012 o zamítnutí žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu ze dne 7.4.2011, rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie ze dne 17.9.2010 o zamítnutí předchozí žádosti ze dne 12.4.2010), nelze jejímu postupu s ohledem na shora uvedené ničeho vytknout. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a rozhodnutí žalované tvoří jeden celek, žalovaná tedy postupovala zcela v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, pokud rozhodnutí o správním vyhoštění doplnila o podrobnější zdůvodnění posouzení pobytu žalobce ve smyslu ust. § 87y zákona o pobytu cizinců, které rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neobsahovalo.

Vzhledem k tomu, že žalobce v žalobě nenamítal, že by nepřezkoumatelností trpělo i rozhodnutí žalované, zřejmě považoval posouzení pobytu žalobce ve smyslu ust. § 87y zákona o pobytu cizinců žalovanou za dostatečné. Soud tak má za to, že doplněním odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nemohl být žalobce jakkoli dotčen na svých právech. Žalobce ostatně v tomto směru nic nenamítal.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobní námitky žalobce dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-

li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. září 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová